

cial-Demokraten“ — for at holde deres Meningsfæller borte fra at bo i de Ejendomme — det er ogsaa muligt, at venskabelige Følelser overfor mig kunne have spillet med ind deri, — og dette medførte paa et senere Tidspunkt — det var vist i Aaret 1905 —, da der forelaa Tilbud om at købe alle disse Ejendomme under et, at vi fire, det vil sige de tre af os og de fleste af den 4des Arvinger, bleve enige om at modtage dette Tilbud. Det er Historien om „det store Albertiske Byggekrak i Jægersborggade“, som kun eksisterer i det ærede Medlems Fantasi, thi det viste sig nemlig — jeg ved, at den Meddelelse, jeg nu vil gøre, vil bedrøve det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds ganske overordentligt, men jeg vil gøre den alligevel —, det viste sig nemlig, da jeg gjorde mit Regnskab op over Indtægter og Udgifter i hele denne Sag lige fra dens første Begyndelse, at jeg havde faaet mine udlagte Penge igen. Denne Trediedel af en Million, som jeg skulde have tabt, eksisterer kun i det ærede Medlems Fantasi og i det vidunderlige Regnestykke, der stod i „Social-Demokraten“ den Gang. Det ærede Medlem kan have Ret i, at det lykkedes denne socialistiske Agitation at bringe mig til at gaa Glip af en Fordel, som jeg i lange Tider havde anset for at være en sikker og erhvervet Fordel, men heldigvis fik jeg mine udlagte Penge igen, hvilket sikkert vil bedrøve det ærede Medlem meget.

Saa taler det ærede Medlem — det er ogsaa Spalte 574 — om den ny Væddeløbsbane i Ordrup. Ja, den har jeg jo talt om, og vistnok talt tilstrækkeligt om, men jeg vil blot her anføre, at medens det ærede Medlem, da han første Gang havde Ordet, sagde, at det var dog rent galt, at dette Landbrugslotteri var blevet bevilget, fordi den Væddeløbsbane vilde bringe Grundene til at stige i Værdi, saa sagde han, da han anden Gang havde Ordet: Ja, de Grunde ville saamænd stige i Værdi, for nu kommer der en Sporvej derud. Den ene Dag siger det ærede Medlem, at Grundene ville stige i Værdi, fordi der kommer en Væddeløbsbane, og den anden Dag ville de stige i Værdi, fordi der kommer en Sporvej. (*Borgbjerg*: I Anledning af Væddeløbsbanen!) Nu siger det ærede Medlem, som stadig snakker med, at Sporvejen kommer i Anledning af Væddeløbsbanen. Men jeg vil nok spørge, om der er noget fornuftigt Menneske — mit Spørgsmaal er altsaa ikke rettet til

det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds —, der tror, at Aktieselskabet København—Tuborg elektriske Sporvej, eller hvad det hedder, vilde anlægge en Sporvej fra Strandvejen nede ved Hellerup, op gennem Hellerup til Bernstorfsvejen, ad Bernstorfsvejen og ned ad Ordrupvejen, fordi der kommer en Væddeløbsbane, der, jeg ved ikke hvor mange Gange om Sommeren, skal foranstalte Væddeløb, samtidig med at Sporvejsselskabet har en Sporvej, hvis Endepunkt ligge næsten lige saa nær ved den paatænkte Væddeløbsbane, som denne Sporvejs Endepunkt vil komme til at ligge. Thi det er netop Sagen ved den paatænkte ny Sporvej, at den skal ikke gaa til Væddeløbsbanen, men skal holde op et langt Stykke fra Væddeløbsbanen. Hvis den skulde laves for Væddeløbsbanens Skyld, kunde man være sikker paa, at den skulde gaa til Væddeløbsbanen.

Og saa vil jeg spørge det ærede Medlem, om han tror, at Gentofto-Ordrup Sogneraad for at faa en Sporvej, der kunde blive bekvem for Folk, der skulde til Væddeløb — hvilket den for Resten ikke bliver, for Folk kunne slet ikke fra Sporvejen komme derhen uden ad en Omvej —, jeg vil, siger jeg, spørge det ærede Medlem, om han tror, at dette Sogneraad, for at skaffe en saadan Sporvej til Brug for Væddeløbsbanen eller maaske for at bringe disse Grunde der ude til at stige i Pris, vilde gaa hen og slutte Kontrakt med Tuborg—Klampenborg Sporvejsselskab om Anlæg af en saadan Sporvej? Og saa vil jeg spørge, om der er noget fornuftigt Menneske, der tror, at Grundejerne langs de Veje, som Sporvejen skal gaa ad, ville afstaa Grunde, for at der kan blive en Sporvej op til Væddeløbsbanen.

Saa taler det ærede Medlem om, at det er dog forskrækkeligt, at jeg i sin Tid fra mit Teglværk har leveret Mursten til Privatbankens ny Bygning. Jeg har hidtil troet, at det var ganske lovligt at have et Teglværk, og jeg har ogsaa troet, at det var ganske lovligt at sælge Sten derfra til dem, der have Brug derfor. Med Hensyn til den Sag er det gaaet saaledes til, at jeg i sin Tid har indgivet mit Tilbud og ladet det følge af Prøver paa de paagældende Sten, som ere ganske fortræffelige, og derefter er Tilbuddet blevet antaget. Nu siger det ærede Medlem eller lader i hvert Fald skinne igennem, at en saadan Forretningsforbindelse naturligvis staaer i Forbindelse med min Ministervirksomhed. Men til alt Uheld for det ærede Medlem er Kontrakten om denne Mur-